

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของประชาชนในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์

อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร

เลปวรรณ เกิดศรี¹, บุญวัฒน์ สว่างวงศ์²

¹สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,

²อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา,

Email : S59123450028@ssru.ac.th¹, Boonwat.sa@ssru.ac.th²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของประชาชนในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ของประชาชน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จำนวน 6 หมู่บ้าน จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า T-test และค่า F-test โดยการใช้การสังเคราะห์และความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า

1) การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของประชาชนในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน และด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาที่อาศัยแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยรวมแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประชาชนที่มีเพศ อาชีพ และรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม, การป้องกัน, ยาเสพติด, จังหวัดชุมพร

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

The Participation of Citizen in Tham Sing, Muang Chumphon, Chumphon Province Towards Preventing Drug Problems.

Lepawan Kerdsri¹ Boonwat Sawangwong²

¹Branch Police Administration under the Suan Sunandha Rajabhat University,

²Faculty of Humanities and Social Science under the Suan Sunandha Rajabhat University,

Email : S59123450028@ssru.ac.th¹, Boonwat.sa@ssru.ac.th²

Abstract

The purpose of this research were 1) to study the participation of the citizen in Tham sing, Muang Chumphon, Chumphon province towards preventing drug problems and 2) to compare the level of the participation of the citizen in Tham sing, Muang Chumphon, Chumphon province towards preventing drug problems, which classified by personal factors. The sample was the citizen of 400 people who are living in Tham Sing Subdistrict, Mueang Chumphon District, Chumphon Province. The instruments used in this research were questionnaires. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test, and F-test by using the synthesis and One Way ANOVA with statistical significance at the level of 0.05

The research found that

1) The study indicated that the participation of the citizen in Tham Sing, Muang Chumphon, Chumphon province towards preventing drug problems is at a high level. Cooperation with government agencies has the highest mean. Followed by the strengthening of the community and the aspect of promoting anti-drug activities with the least average.

2) The hypothesis test found that the difference of age, education level, and living periods have the participation in preventing drug problems of a citizen in Tham Sing, Muang Chumphon, Chumphon province overall were different with statistical significance at the level of 0.05. The different of gender, jobs, and the salary per month have the participation in the prevention of drug problems in Tham Sing Subdistrict, Mueang Chumphon District, Chumphon Province in overall not difference.

Keywords : participation, prevention, drug, Chumphon

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

บทนำ

ปัญหาหาเสพติดเป็นปัญหาที่เป็นภัยร้ายแรงต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตส่งผลกระทบต่อสังคม เศรษฐกิจ บั่นทอนความเจริญของประเทศชาติ หากประเทศใดมีประชาชนติดยาเสพติดจำนวนมาก ก็ไม่สามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองได้ ประเทศไทยต้องเผชิญกับปัญหาหาเสพติดมาช้านาน โดยสภาพ ปัญหาได้เปลี่ยนแปลงไปตามสภาวการณ์ของโลกในยุคปัจจุบัน เด็กและเยาวชนเริ่มใช้ยาเสพติดมีอายุน้อยลง จากรายงานของศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามกรมสุขภาพจิต พบว่า ผู้เข้ารับการรักษาหาเสพติดกระทรวงสาธารณสุข ปี 2556-2558 จำนวน 156,884 คน 98,421 คน และ 55,683 คน ตามลำดับ โดยเป็นผู้เข้ารับการรักษาในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต จำนวน 3,975 คน 4,071 คน และ 3,912 คน ตามลำดับ จากสถิติการเข้ารับการรักษาแม้ว่าจะมีแนวโน้มลดลง แต่กลับพบว่าผู้เข้ารับรักษาเป็นเยาวชนอายุระหว่าง 15-24 ปี มีสัดส่วนมากถึงร้อยละ 50 (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมสุขภาพจิต, 2559) ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงสำคัญที่ต้องมีการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิดเนื่องจากมีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ควรได้รับการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติด และปัจจัยยั่วยุต่างๆ รวมทั้งการเสริมสร้างทักษะชีวิตเพื่อป้องกันการกลับไปใช้ซ้ำ ซึ่งเมื่อจำแนกชนิดยาเสพติดที่มีผู้เข้ารับการรักษามากที่สุด คือ ยาบ้า ร้อยละ 75.20 รองลงมา คือ กัญชา ร้อยละ 6.83 และกระท่อม ร้อยละ 4.17 ด้านพฤติกรรม การใช้ยาเสพติดที่นำไปเป็นกังวล คือ การใช้ยาเสพติดมากกว่า 1 ชนิดร่วมกันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้การบำบัดรักษามีความยุ่งยาก ซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้ปัจจุบันยังพบว่าเด็กและเยาวชนมีการนำสารต่างๆ ที่หาได้ง่ายมาผสมกันเพื่อให้ออกฤทธิ์เหมือนสารเสพติด ซึ่งเด็กและเยาวชนมีการทดลองดื่มสารเหล่านี้เนื่องจากมองว่าเกิดจากส่วนผสมของสารที่ไม่เป็นอันตราย โดยที่ไม่ได้คำนึงว่ามีฤทธิ์เสพติด ปัญหาสารเสพติดเป็นปัญหาที่เป็นภัยร้ายแรงต่อสุขภาพกาย และสุขภาพจิต ส่งผลต่อพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสมอง โดยเฉพาะในเด็กและเยาวชน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

แม้รัฐบาลจะประกาศเอาชนะยาเสพติดก็ตาม ก็ไม่ได้หมายความว่า การป้องกัน รวมถึงการปราบปราม ยาเสพติดจะเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่เพียงฝ่ายเดียว การแก้ไขปัญหาหาเสพติดเป็นหน้าที่ของทุกคนทุกฝ่ายที่ต้องร่วมมือกัน สิ่งหนึ่งที่สามารถทำได้ คือ การให้การศึกษาและความรู้เรื่องพิษภัยและโทษของยาเสพติดอย่างต่อเนื่องแก่เด็กและเยาวชน เมื่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และประชาชน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาหาเสพติดแล้ว ต้องเอาใจใส่ดูแลลูกหลาน ให้ความรักความอบอุ่นรวมทั้งเป็นที่พึ่งของเด็กได้ เมื่อเด็กมีปัญหาสามารถพูดคุย ช่วยแก้ปัญหาให้เด็กและใช้เหตุผลกับเด็กไม่ใช้อารมณ์ เพราะการใช้อารมณ์จะทำให้เด็กเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ กลุ่มใจซึ่งเป็นเหตุให้หนีออกจากบ้านหรือหันไปพึ่งพายาเสพติด

ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร เป็นตำบลที่มีประชาชนหนาแน่น และประชาชนกลุ่มดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นเด็ก เยาวชน และวัยทำงาน ซึ่งประกอบกับอาชีพที่ประชาชนในพื้นที่ประกอบนั้นคือ เกษตรกรรม เช่น สวนยาง สวนปาล์ม สวนทุเรียน เป็นต้น ซึ่งจำเป็นต้องใช้แรงงานในการทำงานมาก ทำให้ประชาชนบางส่วนอาจเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดเพราะคิดว่าจะช่วยให้ทำงานได้มากขึ้นและไม่เหน็ดเหนื่อย และประกอบกับสภาพภูมิประเทศซึ่งเป็นป่าและภูเขา ซึ่งหากมีการค้าหรือขาย รวมถึงการเสพทำให้เป็นไปได้ง่ายมาก

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องการทราบว่าประชาชนในตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จะมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร มากน้อยเพียงใด มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชนของตนเองอย่างไร

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยอยากทราบว่าประชาชนในตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร มีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใดเพื่อที่จะได้นำผลของการวิจัยมาวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอต่อองค์กรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันปัญหาเสพติดที่อาจจะเกิดขึ้น โดยมีประชาชนเป็นแนวร่วมในการป้องกันในระดับชุมชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
- 2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ของประชาชน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

ประชาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัย ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดของประชาชนในพื้นที่ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้

1) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

อากาภรณ์ จันทร์สว่าง (2522 อ้างถึงใน รณภพ โพธิพิพิธ, 2556) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่า เป็นผลมาจากการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางการเปลี่ยนแปลง และความเห็นพ้องต้องกันนั้นจะต้องมีมากพอจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการนั้นๆ เหตุผลเบื้องต้นแรกของการที่คนเราสามารถร่วมกันได้ควรจะต้องเป็นเสมือน

ริตเตอร์ (1974 อ้างถึงใน บัญชา สารศิริ, 2556) ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การมีส่วนร่วมในการปะทะสังสรรค์ทางสังคม ซึ่งรวมทั้งการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล และการมีส่วนร่วมของกลุ่ม

2) ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ทฤษฎีของมาสโล (Maslow) (อ้างถึงใน บัญชา สารศิริ, 2556) ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมมี 5 ทฤษฎีดังนี้กล่าวถึง **ทฤษฎีการเกลี้ยกล่อมมวลชน** หมายถึง การใช้คำพูดหรือการเขียน เพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อถือและการกระทำ ซึ่งการเกลี้ยกล่อมมีประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาคัดแย้งในการปฏิบัติงาน และถ้าจะให้เกิดผลดีจะต้องมีศิลปะในการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะเกลี้ยกล่อม มีการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะ

เกลี้ยกล่อม โดยเฉพาะในเรื่องความต้องการของคนตามหลักทฤษฎีของมาสโล ที่เรียกว่า ลำดับขั้นความต้องการ คือความต้องการของคนจะเป็นไปตามลำดับจากน้อยไปมาก มีทั้งหมด 5 ระดับดังนี้

1) ความต้องการทางด้านสรีระวิทยา (Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการด้านอาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และความต้องการทางเพศ

2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของชีวิต (Safety and Security Needs) ได้แก่ ความต้องการที่อยู่อาศัยอย่างมีความปลอดภัยจากการถูกทำร้ายร่างกาย หรือ ถูกขโมยทรัพย์สินหรือความมั่นคงในการทำงาน และการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในการทำงาน และการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงทางสังคม

3) ความต้องการทางด้านสังคม (Social Needs) ได้แก่ ความต้องการความรักความต้องการที่จะให้สังคมยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4) ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง (Self-esteem Needs) ได้แก่ ความภาคภูมิใจ ความต้องการดีเด่นในเรื่องหนึ่งที่จะให้ได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ความต้องการด้านนี้เป็นความต้องการระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตัวเองในเรื่องของความรู้ ความสามารถและความสำคัญของบุคคล

5) ความต้องการความสำเร็จแห่งตน (Self-actualization Needs) เป็นความต้องการในระดับสูง ที่อยากจะให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่าง ตามความต้องการพิเศษของบุคคลที่พยายามผลักดันชีวิตของตนให้เป็นไปในแนวทางที่ดีที่สุด

4) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกรียงศักดิ์ คงทับทิม (2546) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรตำบลบางกระบือ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้นำชุมชนยังขาดความรับผิดชอบ 2) ตามผลการทดสอบตามสมมติฐานพบว่า ผู้นำชุมชนที่มี อายุ และตำแหน่งหน้าที่ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด แตกต่างกันไป จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประชาชนที่ เพศ ระดับการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ฉัตรเอก หล้าล้ำ (2548) ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการบริหาร และความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก

สมศักดิ์ ฤทธิ์ภักดี (2551) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม ด้านการลงทุนและปฏิบัติงาน และด้านการติดตามและประเมินผล ตามลำดับ 2) ผลเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีส่วนร่วมโดยรวมทุกด้าน แตกต่างกันไป โดยกลุ่มนายก/รองนายก/สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีส่วนร่วมมากกว่ากลุ่มข้าราชการ/พนักงานประจำ

วิวัฒน์ ใจเอื้อ (2554) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของชุมชน : กรณีศึกษาตำบลหนองเสือช้าง อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ระดับ

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ภูมิสำเนาและการดำรงตำแหน่งผู้นำชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ น้อย เพราะ ขาดการฝึกอบรม ขาดข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาเสพติดที่เพียงพอของชุมชน

ภาคิน สง่าศรี (2555) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบลบ้านแก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก 1) การศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติด พบว่าผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในระดับ มาก ทั้งนี้เพราะปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย 2) การมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดด้านการวางแผน พบว่าส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการประชุม ปรึกษาหารือเพื่อดำเนินงานในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด และที่มีส่วนร่วมน้อย คือการมีส่วนร่วมจัดทำแผนงาน หรือโครงการในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

บัญญัติ สารศิริ (2556) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองยโสธร อำเภอมืองยโสธร จังหวัดยโสธร” ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับ มาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ ด้านสร้างส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด และด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน ตามลำดับ 2) ตามผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่ เพศ อายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มี ระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) สรุปข้อเสนอแนะทั้ง 3 ด้าน ดังนี้ ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ คือ ควรสร้างความมั่นใจในด้านความปลอดภัยให้แก่ประชาชนให้มากขึ้นในการแจ้งเบาะแสยาเสพติด ด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด คือ ควรจัดกิจกรรมด้านการศึกษาเพื่อให้เยาวชนห่างไกลยาเสพติด ด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน คือ ประชาชนควรช่วยกันสังเกต ดูแล ผู้กระทำความผิดแล้วรีบแจ้งเบาะแสให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

วรมธ เจริญไกร (2559) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการปราบปรามยาเสพติด ด้านการป้องกันยาเสพติด ด้านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และด้านการเผยแพร่ข่าวสารความรู้เรื่องยาเสพติด ตามลำดับ 2) ตามผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ 3) สรุปข้อเสนอแนะทั้ง 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการปราบปรามยาเสพติด คือ ควรดำเนินการปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจังและรวดเร็ว ด้านป้องกันยาเสพติด คือ ควรสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดให้เพียงพอ ด้านการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คือ ร่วมกันสร้างหรือดำเนินการจัดให้มีสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติดในชุมชน ด้านการเผยแพร่ข่าวสารความรู้เรื่องยาเสพติด คือ ควรมีอุปกรณ์เผยแพร่ข่าวสารให้เพียงพอและทันสมัย

รณภพ โพธิพิพิธ (2556) ศึกษาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในองค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอบางบาล จังหวัดลพบุรี” ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการ

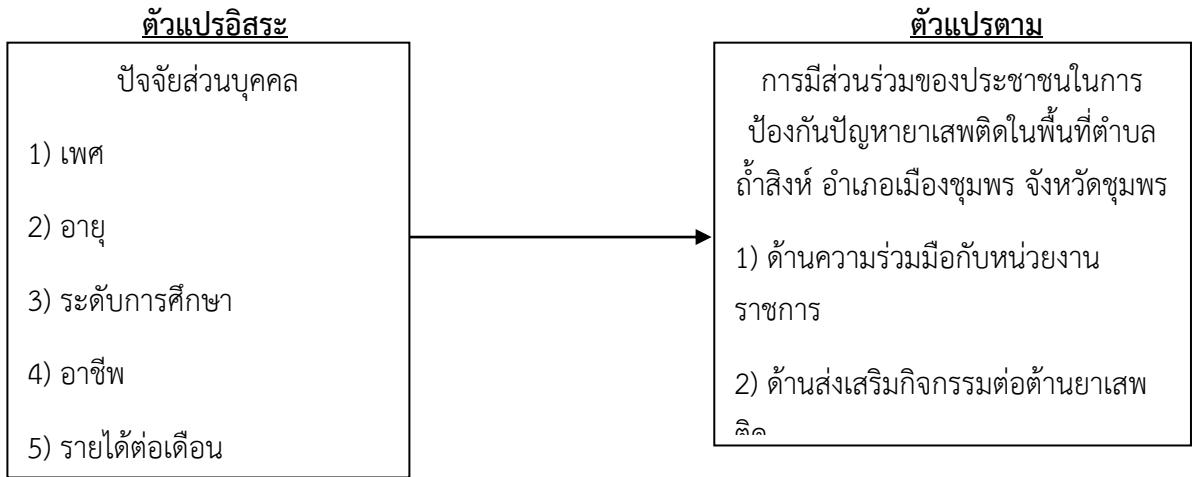

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

มีส่วนร่วมของประชาชน โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับ ปานกลาง 2)ตามผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ผู้วิจัยได้นำทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ของ บัญชา สารศิริ (2556) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดในวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ของบัญชา สารศิริ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ 2) ด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด 3) ด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน ได้เป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร” ในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร จำนวน 6 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 3,436 คน (สำนักงานเทศบาลเมืองชุมพร, 2562 สถิติประชากรและบ้าน ระดับตำบล ของตำบลถ้ำสิงห์ ข้อมูลระหว่างวันที่ 1 ถึง 9 มีนาคม พ.ศ.2562 เวลา 13:13 น.) ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95%และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้เทคนิคการสุ่มแบบบังเอิญและใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษานี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของประชาชนในพื้นที่ ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร มาประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติคอมพิวเตอร์ มาประมวลผลข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าสถิติความถี่ (Frequency)

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) S.D. ค่า T-Test, F-Test สำหรับบรรยายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบค่าที (T-test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่จะทดสอบด้วยวิธีการของ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59.0 มีอายุ 21-30 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ระดับมัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 อาชีพส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ ตั้งแต่ 10,001-20,000 บาท จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 และระยะเวลาที่อาศัยส่วนใหญ่อาศัย 21-30 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0

ตอนที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับ มาก ทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับแรก คือ ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ (\bar{X} = 3.75) รองลงมา คือ ด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน (\bar{X} = 3.75) และ ด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด (\bar{X} = 3.72) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรโดยภาพรวมทุกด้าน

ข้อที่	การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกัน ปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร	ระดับการมีส่วนร่วม			
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับ
1	ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ	3.75	0.901	มาก	1
2	ด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด	3.72	0.965	มาก	3
3	ด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน	3.75	0.881	มาก	2
รวม		3.74	0.863	มาก	

ตอนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 1 จำแนกตามเพศ พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .354 แสดงว่าประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. มากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

สมมติฐาน 2 จำแนกตามอายุ พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .000 แสดงว่าประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .000 แสดงว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 จำแนกตามอาชีพ พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .466 แสดงว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. มากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .246 แสดงว่าประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. มากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 6 จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัย พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .000 แสดงว่าประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของประชาชนในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การมีส่วนร่วมของประชาชน	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	อาชีพ	รายได้ต่อเดือน	ระยะเวลาที่อาศัย
ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ	.315	.001	.002	.736	.421	.001
ด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด	.405	.000	.000	.178	.011	.000
ด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน	.507	.001	.017	.341	.635	.003
ค่า Sig. รวม	.354	.000	.000	.466	.246	.000

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

อภิปรายผล

1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนโดยส่วนใหญ่มีความร่วมมือและเห็นด้วยกับการที่จะร่วมกันป้องกันปัญหายาเสพติดไม่ให้เกิดขึ้นในเขตชุมชนของตน ไม่ว่าจะเป็นในด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ ประชาชนส่วนใหญ่จะคอยสอดส่องดูแลพฤติกรรมต่างๆของคนในชุมชน และมีการแจ้งเบาะแสให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับรู้ ด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด ภายในชุมชนมีการจัดแข่งขันกีฬาต่อต้านยาเสพติดของทุกๆปีเพื่อให้ประชาชนหันมาสนใจในกีฬามากกว่ายาเสพติด และด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน ทุกคนในชุมชนจะช่วยกันสอดส่องดูแลปัญหาซึ่งกันและกัน และยังมีการส่งเสริมให้ภายในชุมชนมีร้านค้าขึ้นมาเพื่อเป็นการหารายได้อย่างสุจริตอีกหนึ่งทาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **บัญชา สารศิริ (2556)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองยโสธร อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติด โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติด ไม่ว่าจะเป็นด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ ด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด และด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **วชิระ โอสถ (2549)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า บทบาทกำนันผู้ใหญ่บ้านในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีบทบาทโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าบทบาทของกำนันผู้ใหญ่บ้านในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีบทบาทอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ ดังนี้ ด้านการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ด้านการป้องกัน และด้านการปราบปราม ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ภาคิน สง่าศรี (2555)** ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำบลบ้านแก้ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในระดับมาก ทั้งนี้เพราะสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย การศึกษาเรียนรู้สามารถแสวงหาความรู้ได้หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นจากสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หรือการเข้าร่วมประชุม อบรม และเนื่องจากรัฐบาลได้ตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหายาเสพติด และเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการแก้ไขจึงได้กำหนดเป็นวาระแห่งชาติ ด้วยการยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามยาเสพติด บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างพลังแผ่นดิน สร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ด้านหนึ่งของรัฐบาลตามแผนที่ 1 แผนการสร้างพลังสังคม และพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด จากที่กล่าวมาข้างต้นน่าจะเป็นผลให้ผู้ประสานพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบลบ้านแก้ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิได้มีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ จากการบอกเล่า และจากประสบการณ์

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1) **ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ** การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนทุกคนในชุมชนตระหนักถึงปัญหาที่อาจจะเกิดหรือไม่ก็ได้ว่าไม่ใช่หน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของ

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

ทุกคนที่ต้องร่วมมือกัน ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งเบาะแสให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับรู้ การสอดส่องดูแลความเรียบร้อยของชุมชน หรือการร่วมมือกับเจ้าหน้าที่รัฐในการจัดตั้งโครงการต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **บัญชา สารศิริ (2556)** เรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองยโสธร อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ด้านความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในอำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร มองเห็นปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดของชุมชน ว่ามิใช่หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้นที่มีหน้าที่ป้องกันยาเสพติด แต่เป็นหน้าที่ของทุกคนในชุมชนที่จะต้องร่วมมือกันทั้งในเรื่องการสอดส่องดูแลชุมชนให้ปลอดภัย ซึ่งการร้องขอให้ตำรวจเข้ามาใช้มาตรการเด็ดขาดในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และยังสามารถแจ้งเบาะแสยาเสพติดให้กับตำรวจทราบทันทีโดยไม่ลังเลการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ดำเนินกิจกรรมต่างๆ เป็นการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการลดปัญหาเสพติดในชุมชน การแจ้งข่าวยาเสพติดโดยไม่เกรงกลัวอิทธิพลมืดเมื่อพบบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และสามารถหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อนำไปสู่การขยายผลต่อไปได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สมศักดิ์ ฤทธิภักดี (2551)** เรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ด้านการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรม มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด อยู่ในระดับมาก

2) ด้านส่งเสริมกิจกรรมต่อต้านยาเสพติด การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติด ในพื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากภายในชุมชนมีการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น กีฬาตำบล กิจกรรมทางศาสนาเพื่อพัฒนาจิตและสมาธิ และการจัดทำโครงการต่อต้านยาเสพติดอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ฉัตรเอก หล้าล้ำ (2548)** เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต1 ด้านความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด พบว่าอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะว่า รัฐบาลได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด โดยเฉพาะยาเสพติดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา รัฐบาลจึงมีโครงการต่างๆ ที่เป็นการรณรงค์ ป้องกัน หรือแก้ไขปัญหา เช่น โครงการ ทู ปีนัมเบอร์วัน โครงการ Just Say No และโครงการโรงเรียนสีขาว ซึ่งแต่ละโครงการล้วนประสบความสำเร็จด้วยดี

3) ด้านสร้างความเข้มแข็งในชุมชน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติด ในพื้นที่ตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแลปัญหาภายในชุมชน มีการส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ส่งเสริมให้มีร้านค้าภายในชุมชนเพื่อเสริมสร้างรายได้ และยังมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและชุมชนด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ **วุฒิชัย เร่งพัฒนพิบูล (2554)** เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองบ้านสวน จังหวัดชลบุรี พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ อยู่ระดับมาก เนื่องจากผู้นำชุมชนกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง หน่วยงานราชการมีการลงพื้นที่ชี้แจงข้อกฎหมายและโทษของยาเสพติดตลอดจนแนวทางการดำเนินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ ทำให้หัวหน้าครอบครัวได้นำข้อมูลที่ได้จากการประชุมไปอบรมสมาชิกในครอบครัวให้ห่างไกลยาเสพติด ทำให้ประชาชนมองว่า ปัญหา

เสพติดเป็นปัญหาที่ใกล้ตัว เกิดความตระหนักโดยเริ่มจากการสอดส่องพฤติกรรม เผยแพร่แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้คนใกล้ตัวก่อนเป็นลำดับแรก เช่น คนในครอบครัว เพื่อนสนิท เป็นต้น

2) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างก็มีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเพศไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติด ไม่ว่าจะเพศชายหรือหญิงทุกคนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมได้เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชาญชัย เอมอ่อน (2552)** เรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดของประชาชนเขตชายแดนจังหวัดมุกดาหาร พบว่า ประชาชนทุกเพศทุกวัยมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในชุมชน/หมู่บ้านไม่แตกต่างกัน ประชาชนให้การสนับสนุนและการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแข็งขัน ประชาชนจึงมีส่วนร่วมในการประเมินผลการดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาเสพติดในชุมชน และการแจ้งเบาะแสหรือให้ข้อมูลกับส่วนราชการเกี่ยวกับปัญหาเสพติด

3) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชน ที่มีอายุต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างก็มีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากวุฒิภาวะของแต่ละคนไม่เหมือนกันจึงอาจจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมที่ต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ **วรเมธ เจริญไกร (2559)** เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กลุ่ม 18-30 ปี มีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป มากกว่ากลุ่มอายุ 31-40 ปี และมากกว่ากลุ่มอายุ 41-50 ปี ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาของประชาชนแต่ละคนไม่เท่ากันทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่ไม่เหมือนกันหรือต่างกันออกไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ **วรเมธ เจริญไกร (2559)** เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มระดับการศึกษาประถมศึกษา มีส่วนร่วมในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มากกว่ากลุ่มระดับการศึกษาปริญญาตรี/สูงกว่า และมากกว่ากลุ่มระดับการศึกษานุปริญญา/ปวส. ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5) จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างก็มีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากอาชีพไม่ได้เป็นตัวบ่งบอกถึงระดับการมี

ส่วนร่วมใดๆ การที่คนประกอบอาชีพต่างกันก็มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุขกิจ สารปิง (2549)** เรื่อง การมีส่วนร่วมของกำลังพลในการป้องกันปัญหาเสพติดในหน่วย : กรณีศึกษาของ รักษาความปลอดภัย กรมสรรพาวุธทหารเรือ พบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และแหล่งข้อมูลข่าวสาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของกำลังพลในการป้องกันปัญหาเสพติดในหน่วย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

6) จากสมมติฐานการวิจัยประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเงินไม่ได้เป็นตัววัดสำคัญของการมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะรายได้ของแต่ละบุคคลแตกต่างกันเท่าไรทุกคนก็สามารถมีส่วนร่วมได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **อนุการ ธรรมวิจารณ์ (2546)** เรื่อง การมีส่วนร่วมของสมาชิกโครงการสายใยสัมพันธ์ในการป้องกันปัญหาเสพติดของตำบลระหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้ และระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของสมาชิกโครงการสายใยสัมพันธ์ในการป้องกันปัญหาเสพติด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

7) จากสมมติฐานการวิจัยประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยต่างกันมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแต่ละบุคคลที่มีระยะเวลาอาศัยที่น้อยกว่าอาจจะมีส่วนร่วมน้อยกว่าเพราะไม่รู้จักพื้นที่ที่ดีพอ หรือยังมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นไม่มากพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ **เกรียงศักดิ์ แผนนรินทร์ (2557)** เรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ระยะเวลาที่อาศัยในหมู่บ้านมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ผู้วิจัยได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) จากการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงอยากให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหามาตรการเพื่อรักษามาตรฐานระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนให้คงไว้ และพัฒนาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เพิ่มมากขึ้น

2) ประชาชนทุกคนตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาเสพติดในปัจจุบัน และหาวิธีการป้องกันตนเองจากสิ่งเสพติดทั้งหลาย เช่น การคบเพื่อน ความอยากรู้อยากลอง โฆษณาชวนเชื่อต่างๆ เป็นต้น

3) ประชาชนทุกคนควรตระหนักว่าหน้าที่ในการป้องกันปัญหาเสพติดมิได้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของทุกคนที่ต้องช่วยกันดูแลสอดส่อง และแจ้งเบาะแสให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับรู้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

- 1) คว้าศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
- 2) คว้าศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
- 3) คว้าศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ประชาชนหรือเจ้าหน้าที่โดยตรง เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนและเข้าถึงปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของประชาชนในพื้นที่ ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร สำเร็จได้ด้วยอาศัยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก อาจารย์บุญวัฒน์ สว่างวงศ์ ที่ได้กรุณาเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ ที่วิเคราะห์แบบสอบถาม ตลอดจนชี้แนะข้อบกพร่องในการวิจัยครั้งนี้ จนทำให้วิจัยเล่มนี้สำเร็จลงอย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณ ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลลำสิงห์ อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพรทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมืออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณบิดา มารดา ที่เป็นกำลังใจสำคัญ ช่วยให้มีแรงในการทำงานนี้สำเร็จลงด้วยดี ขอขอบคุณกัลยาณมิตรในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาทุกท่าน ที่คอยแลกเปลี่ยนให้คำปรึกษาและข้อแนะนำ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความสุขและได้รับประสบการณ์ที่ดีในการเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ตลอดจนรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ไม่ได้ระบุนามที่ทำให้งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงศักดิ์ คงทับทิม. (2546). การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันปัญหายาเสพติด : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรตำบลกระต๊อบ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม. หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- เกรียงศักดิ์ แพนนรินทร์. (2557). การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร. หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ฉัตรเอก หล้าล้ำ. (2548). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1. หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, โปรแกรมวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ชาญชัย เอมอ่อน. (2552). การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของประชาชน เขตชายแดนจังหวัดมุกดาหาร. หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การเรียนรู้ด้านมนุษยศาสตร์และด้านสังคมศาสตร์” ครั้งที่ 3
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
วันที่ 23 พฤศจิกายน 2562

- ปัญหา สารศิริ. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองยโสธร
อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร. หลักสูตรศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์การ
ปกครอง, มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาเขตยโสธร.
- ภาคิน สง่าศรี. (2555). การมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของผู้ประสานพลังแผ่นดิน
เอชชะยาเสพติดตำบลบ้านแก้ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ. หลักสูตรปริญญารัฐ
ประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รณภพ โพธิพิพิธ. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในองค์การ
บริหารส่วนตำบลบ้านเก่า อำเภอพานทอง จังหวัดชลบุรี. หลักสูตรปริญญารัฐ-ประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- วชิระ โอสรส. (2549). บทบาทกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด : ศึกษาเฉพาะ
กรณี อำเภอห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์. หลักสูตรสารนิพนธ์ศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
มหาสารคามวิทยาเขตยโสธร.
- วรมธ เจริญไกร. (2559). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช. หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง,
มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาเขตยโสธร.
- วิวัฒน์ ใจเอื้อ. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของชุมชน :
กรณีศึกษาตำบลหนองเสือช้าง อำเภอหนองใหญ่ จังหวัดชลบุรี. หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วุฒิชัย เร่งพัฒนพิบูล. (2554). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด :
กรณีศึกษาเทศบาลเมืองบ้านสวน จังหวัดชลบุรี. หลักสูตรรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการ
บริหารงานยุติธรรมและสังคม, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมศักดิ์ ฤทธิ์ภักดี. (2551). การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วน
ตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานเทศบาลเมืองชุมพร. (2562). **สภาพและข้อมูลพื้นฐาน.** ค้นเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2562, จาก
<https://www.chumphontown.go.th>
- สุภกิจ สารปิง. (2549). การมีส่วนร่วมของกำลังพลในการป้องกันปัญหายาเสพติดในหน่วยกรณีศึกษาของ
รักษาความปลอดภัย กรมสรรพาวุธทหารเรือ. หลักสูตรปริญญารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนุการ ธรรมวิจารณ์. (2546). การมีส่วนร่วมของสมาชิกโครงการสายใยสัมพันธ์ในการป้องกันปัญหายา
เสพติดของตำบลระหาร อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.